

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1390/2506

นางสาวจรรย์ว กรลักษณ์ โจทก์ นายเลี้ยว สีนวม ที่ 1 นายเล็ก ร้วนาค ที่ 2 จำเลย ผู้ร้องสอด จำเลย นายเล็ก จตุรานนท์ จำเลย นางกานดา ปริษญานนท์ ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 42, ป.พ.พ. มาตรา 1599

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในชั้นบังคับคดีนั้น แม้ผู้ร้องจะร้องว่าโจทก์ได้ทำพินัยกรรมยกที่พิพาทที่โจทก์ชนะคดีให้แก่ผู้ร้อง ผู้ร้องจึงขอเข้ารับมรดกความแทนที่โจทก์ผู้มรณะ ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ดี ศาลก็ชอบที่จะส่งไปตามสิทธิที่ผู้ร้องมีอยู่ในฐานะเป็นผู้รับพินัยกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1599 ให้เข้าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ และดำเนินการบังคับคดีต่อไปได้ หากถึงกับทำให้คำร้องของผู้ร้องเสียไป

คำพิพากษา

คดีนี้ถึงที่สุดแล้ว โดยศาลฎีกาพิพากษายืนว่าจำเลยทั้งสองทำสัญญาจะขายที่พิพาทเส้นสีแดง ทั้งสิ้นให้แก่โจทก์ ให้จำเลยที่ 1 โอนที่ดินเส้นสีเขียวและภายในเส้นสีแดงที่มีเส้นแดงประจุดและต่อไปในเส้นสีแดงให้โจทก์ หากไม่โอนให้ถือเอาคำพิพากษาแทนเจตนาของจำเลยที่ 1 ให้ยกคำร้องสอดของนายเล็ก คำพิพากษาศาลฎีกานี้อ่านเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2505 ครั้นต่อมาวันที่ 4 ตุลาคม 2505 นางกานดา ปริษญานนท์ ร้องว่าโจทก์ตายเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2505 โดยโจทก์ทำพินัยกรรมยกที่พิพาทที่โจทก์ชนะความคดีนี้ให้แก่ผู้ร้อง ขอเข้ารับมรดกความเรื่องนี้ต่อไป ศาลส่งสำเนาให้จำเลย และนัดไต่สวนจำเลยและผู้ร้องสอดคัดค้านว่า คดีนี้ศาลอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาแล้ว แต่ในระหว่างที่คดีกำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ผู้ร้องหาได้แจ้งหรือยื่นคำร้องขอรับมรดกความไม่ เพราะถ้าก่อนตายโจทก์ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์รายพิพาทให้ผู้ร้องจริง ผู้ร้องก็มีสิทธิและหน้าที่โดยพินัยกรรมนั้น แต่เมื่อในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาไม่มีตัวโจทก์เสียแล้ว คงมีแต่ฝ่ายจำเลยและผู้ร้องสอดเท่านั้นการที่นางกานดาผู้ร้องมายื่นคำร้องขอรับมรดกความเมื่อทราบว่าจะชนะคดีแล้วเช่นนี้เป็นการไม่สุจริตโดยปิดบังความจริงไว้เพื่อรอคอยพึงผลแห่งคดีและคัดค้านว่าพินัยกรรมไม่จริง ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วฟังว่าโจทก์ทำพินัยกรรมลงวันที่ 17 มิถุนายน 2504 ยกที่พิพาทซึ่งกำลังเป็นความอยู่ในคดีนี้ให้ผู้ร้อง ผู้ร้องจึงมีสิทธิขอรับมรดกความแทนโจทก์ได้ แม้จะเพิ่งมาขอเมื่ออ่านคำพิพากษาศาลฎีกาแล้วก็ดี คำพิพากษานั้นคงสมบูรณ์เพียงพอเท่านั้นจะถือว่าผู้ร้องไม่สุจริตยังไม่พอจึงอนุญาตให้ผู้ร้องเข้ารับมรดกความแทนที่โจทก์ในคดีนี้ได้ ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้คัดค้านฎีกา ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ฎีกาของผู้คัดค้านข้อ (1) อ้างว่า การที่ผู้ร้องมาขอรับมรดกความในชั้นบังคับคดีเป็นเรื่องของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หาใช่เรื่องของผู้รับมรดกความไม่นั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ผู้ร้องร้องว่าโจทก์ได้ทำพินัยกรรมยกที่พิพาทให้แก่ผู้ร้อง เมื่อความจริงเป็นดังนั้นสิทธิในทรัพย์รายพิพาทซึ่งมิใช่สิทธิเฉพาะตัวย่อมตกเป็นของผู้ร้องผู้รับพินัยกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1599 สิทธิของโจทก์ในคดีนี้เกี่ยวกับการบังคับคดี หาใช่สิทธิเฉพาะตัวของโจทก์ไม่ ย่อมตกทอดแก่ผู้ร้องตามกฎหมาย ผู้ร้องจึงเข้าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ และอาจดำเนินการบังคับคดีต่อไปได้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 347/2503แม้ผู้

ร้องจะร้องขอเข้ารับมรดกความไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ดี แต่ศาลก็ชอบที่จะสั่งไปตามสิทธิที่ผู้ร้อง
มีอยู่ได้ หากถึงกับทำให้คำร้องของผู้ร้องเสียไปไม่ ฯลฯ พิจารณายิน

องค์คณะ

เสนอ บุญยเกียรติ · เชื้อ คงคากุล · สนิท สุมาวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1390/2506>